

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 3/2022
26.01.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Петров Александар, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., ради вршења родитељског права, одлучујући о захтеву Основног суда у Врбасу за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у предмету тог суда П2 494/21, у седници већа 26.01.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев Основног суда у Врбасу за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у предмету П2 494/21.

Образложење

Основни суд у Врбасу је дописом од 11.01.2022. године Врховном касационом суду доставио предмет П2 494/21 уз захтев за делегацију надлежности. У захтеву је наведено да је тужиља АА дана 28.12.2021. године поднела тужбу против туженог ББ ради вршења родитељског права и издржавања детета. Имајући у виду да је дана 10.01.2022. године судија Основног суда у Врбасу ВВ доставио обавештење председнику суда у коме је навео да је тужени рођени брат његове супруге, да су туженом изречене хитне мере ради заштите од насиља у породици дана 24.12.2021. године и да он од тада борави у домаћинству судије ВВ, да су он и његова супруга тетка и тетак малолетној ГГ, да су обоје учествовали у примопредаји детета мајци, те да постоји могућност да у таквој породичној парници буде саслушан као сведок, а посебно имајући у виду садржину писма сачињеног од стране тужиље који је судија ВВ путем судске управе доставио поступајућем председнику већа, наведене околности код странака евентуално могу изазвати сумњу у непристрасност тог суда, па је захтев заснован на одредбама члана 62. ЗПП.

Одлучујући о захтеву за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана 62. став 7. у вези става 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11...18/20), Врховни касациони суд је нашао да захтев није основан.

Одредбом члана 62. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежан суд, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други оправдани разлози.

Имајући у виду цитирану законску одредбу, као и наводе из захтева Основног суда у Врбасу, Врховни касациони суд је утврдио да у конкретном случају није испуњен ниједан разлог за делегацију другог стварно надлежног суда, јер нема околности на основу чијег би поступања било очигледно да би се поступак пред другим стварно надлежним судом лакше спровео, нити да представљају оправдане разлоге који би били од значаја за одређивање другог стварно надлежног суда у смислу одредбе члана 62. став 1. ЗПП.

На основу члана 62. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци решења.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**